

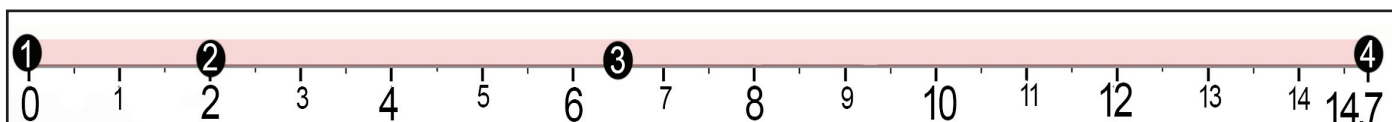
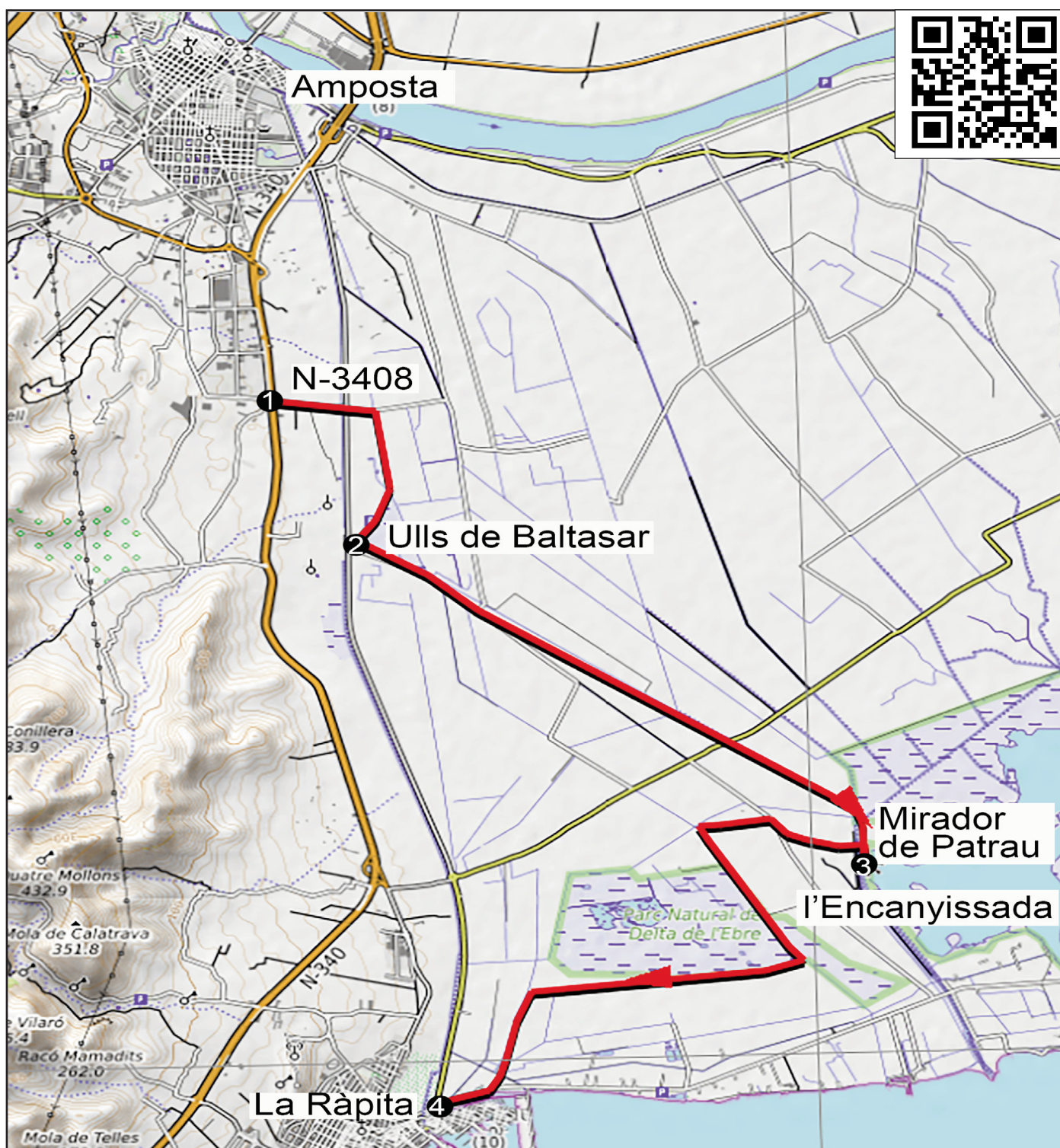

Sender de la Mediterrània

Tram: Amposta - La Ràpita

17 de gener 2026

Associació Excursionista d'Etnografia i Folklore
 Pou de la Figuera, 15 bxs 08004 Barcelona - tel: 623 422 942
 c/e: infoaeef@gmail.com - www.aeef-barcelona.org/gr92

Sortida de Barcelona: Xamfrà dels carrers Consell de Cent i Lepant (Metro L2 Monumental, a 150 metres, i L5 Sagrada Família, a 300 metres) i Tram T-4 Monumental)

Hora de sortida: 7:00

Longitud: 14,100 km aprox.

Durada: 3:00 h. aprox.

Desnivells: Pràcticament inapreciables

Menjars a càrrec del participant: Esmorzar en àrea de servei i dinar al final de la caminada.

Descripció del recorregut

Iniciarem l'excursió a la sortida d'Amposta, concretament a la carretera N-3048, prendrem una pista en direcció est amb el desaigüe de Xaletes a la dreta, passats uns 250 metres anirem a la dreta, sud, pel desaigüe de Reguerol tot deixant a l'esquerra la caseta d'en Secundino passats uns 750 m anirem a l'esquerra i creuarem el desaigüe de Carasses i continuem pel camí de Baltasar que ens portarà a l'accés de la zona protegida dels Ullals de Baltasar, continuem per la pista que seguïem que ens portarà al mas de l'Arispe, el deixarem a l'esquerra i girarem a l'esquerra creuarem el canal de l'Inglès i continuarem pel camí de l'Inglès; passats uns 1,200 metre anirem a l'esquerra i en uns 80 m arribarem a la séquia Gran i continuarem per la pista de la dreta amb la séquia al costat, passats uns 4 km arribarem a una confluència de desaigües denominat Los Tres Desaigües en creuarem dos i seguirem recte en direcció sud i deixarem a l'esquerra les cases de Magí, deixarem una pista a la dreta (a la qual retornarem) i arribarem al mirador de Pataru sobre el llac de l'Encanyissada; retornem a la pista i la prenem a l'esquerra creuem el pont de les Tres Desaigües i seguirem pel camí de la Mata més endavant creuarem el camí de l'Inglès i després el camí de Circumval·lació fins arribar a una cruïlla on anirem a l'esquerra pel camí de la Maquineta; més endavant prendrem el camí de la Rabosa a l'esquerra i quan arribem al desaigüe de Circumval·lació seguirem per una pista al seu costat, al seu final anirem a l'esquerra, creuarem una bifurcació i una séquia i continuarem a l'esquerra per una pista al costat de la séquia de Mar que ens portarà a la carretera de la Ràpita al Poble Nou del Delta i la seguirem a la dreta fins arribar al final de l'excursió a la Ràpita (carretera N-3408).

Parc Natural del Delta de l'Ebre

És la regió aquàtica més important i extensa de Catalunya i compta amb una extensió de 330,31 km². A més d'això, també consta de dues grans badies: la Badia dels Alfacs i la Badia del Fangar, de 68,46 km².

Des de fa molts anys enrere, "Les Terres de l'Ebre" i el Delta del Ebro han estat catalogats com un territori singular i natural. L'any 1962 va ser nomenat com a zona d'importància internacional amb la màxima categoria, dins de la classificació de zones humides euroafricanes d'interès internacional elaborada per Bureau Mar

El riu Ebre és el segon riu més cabalós, després del Duero, de la península Ibèrica, i el principal responsable d'aquest entorn; aporta els materials arrancats al llarg del

seu recorregut per dipositar-los aquí, en la conjunció amb el mar Mediterrani. Els sediments són, per tant, els materials provinents dels Pirineus, del sistema Ibèric i de la serralada Cantàbrica, lloc on neixen el riu i els seus afluents.

Les comunitats més importants són les salines, que apareixen en aquelles zones d'alta salinitat, cosa lògica, d'altra banda, en un ambient en el qual la influència del mar és tan palpable. L'aigua marina entra per la capa freàtica que, en evaporar-se, concentra les sals a la superfície.

S'hi practica l'agricultura (cultius de regadiu, fruiters, arròs), la pesca, l'aqüicultura i el turisme. Els camps d'arròs cobreixen unes 21.000 hectàrees. Així mateix manté una pesca important. L'arrossar forma part substancial del paisatge deltaic i constitueix per si mateix una zona humida d'importància capital que comporta, d'una banda, una producció alimentària enorme per a les espècies salvatges, i, d'altra banda, l'existència d'una vegetació característica.

Ullals de Baltasar

La combinació entre una abundant vegetació i una zona enjardinada dona lloc a un magnífic paisatge verd, molt diferent del que estem acostumats a veure al Delta de l'Ebre.

Els Ullals de Baltasar són surgències subterrànies al delta de l'Ebre. Són originades per les aigües de pluja que flueixen per l'aqüífer des dels massissos del Port i del Montsià cap al mar, i que, en trobar-se amb els materials deltaics, ja saturats, es veuen obligades a emergir. Són bassetes de forma circular i tenen una fondària que oscil·la entre 2,7 i 7 m, i un diàmetre d'entre 5 i 55 m. El flux de descàrrega es fa a través de canals de drenatge i materials torbosos.

Els ullals són l'únic ambient d'aigua dolça de tot el Degut a les seves característiques fisicoquímiques, molt diferents de la resta d'ambients del delta, els aproximadament 40 ullals emeten aigua a una temperatura constant al llarg de l'any, entre 17 i 19 °C doten a aquest espai d'una fauna i flora úniques i singulars dins del conjunt del Parc Natural.

L'Encanyissada

És una zona humida protegida que està formada per les llacunes de l'Encanyissada, del Clot i de la Nòria. A més, aquesta zona humida inclou l'anomenada Zona-XII i la finca propietat de SEO/ BirdLife International. En total sumen aproximadament 932 hectàrees d'extensió.

L'Encanyissada és la llacuna de majors dimensions del delta de l'Ebre-assoleix unes 900 hectàrees, i ateny una profunditat de 114 cm. Està comunicada de manera natural amb el mar amb la badia dels Alfacs, a través de la gola Vella, però també de forma artificial pels desguassos que van des de la llacuna fins a la badia. Pel que fa a les entrades d'aigua dolça, antigament només hi entrava aigua de desguàs dels arrossars, amb la qual cosa l'Encanyissada

mostrava uns nivells d'eutrofització alarmants.

La llacuna esdevé un indret important per a la nidificació, hivernada i pas de moltes espècies d'anàtids, làrids, ardeids i passeriformes. S'hi ha citat fins a 150 espècies d'ocells.

La Ràpita

La presència humana al terme de la Ràpita es remunta al paleolític, fet documentat per una pintura rupestre que representa un bou de color negre en posició vertical trobada a la cova del Tendo. Aquesta pintura és la més antiga de Catalunya, i actualment ja no es conserva. Els ibers van habitar la zona, als quals s'atribueix la creació de la ciutat ibera anomenada Ibera, que es creu que podria ésser Amposta o la Ràpita. Musulmans i romans foren altres dels que també habitaren la zona. Durant la invasió musulmana es construï al terme rapitenc una ràpita, és a dir, una torre defensiva, i d'aquí el nom de la població.

Els cristians conqueriren el territori el 1097 a mans del comte Ramon Berenguer III, i des d'aleshores el territori fou canviant d'amo: el monestir benedictí de Sant Cugat del Vallès, l'orde de Sant Joan de Jerusalem, Jaume el Just, les monges Santjoanistes provinents de Santa Maria de Sixena i, finalment, al segle XVIII es varen convertir en territori públic, quan els treballadors van anar a construir el canal de la Dreta de l'Ebre i s'establiren tot creant una nova població fent honor a Carles III.

El plenari de l'ajuntament del 26 de novembre de 2021, va aprovar el canvi de nom del municipi, que passa a ser la Ràpita. La proposta va rebre els vots a favor dels deu regidors de l'equip de govern municipal.

El port pesquer de la Ràpita és un dels més importants de Catalunya pel seu volum de captures i el gran nombre de barques que hi ha. El cultiu d'arròs es va introduir a la zona a mitjan segle XIX, i aconseguí la seua màxima producció durant la Primera Guerra Mundial. Encara que l'arròs és el principal cultiu, també s'hi troben explotacions dedicades a olivera i garrofer. Fou també durant el segle XIX quan es va iniciar l'explotació de les salines de la Trinitat per a la producció i exportació de sal.

PROPERA SORTIDA GR 92.- 07 de febrer: La Ràpita les Cases d'Alcanar i riu Sénia (festa final del GR 92)

Dia 21 de febrer: Excursió a Castellcir - castell de Centelles i Sant Martí de Centelles

Podeu trobar tota la informació d'aquestes activitats al web: www.aeef-barcelona.org

Tel. d'incidències solament per durant l'excursió: 600 741 542